या या द्वाद्य यात्राः ख्रस्ता हि वच्चामि ते प्रदेशाः। वैशाखे चान्दनी याला च्ये हे स्नापन्य दीरिता। चा-षाठे रथयाता सात् न्त्रावणे ग्रवनी तथा। भाद्रे टिचि ग्याश्वि वा मार्थाश्विका। छ्यानी कार्तिके सामि छाटनी सार्गशीयके । पौषे प्रधानिषेकः स्यान्त्राचे चाल्योदनी तथा। फालगुने दोलवाता स्थात् चैत्रे मदनभाञ्चिका। एकैका सित्तदा सर्वो धर्मकामार्थः साधनाः । तहिधस्त तलीव दस्यः।

दाद

दादग्राजमण्डल न॰ दादगानां राचां मण्डलम् जत्तर-पद्दिगुः । द्वादमानां राष्ट्रां मग्डले तञ्च धान्निपु॰ २३६ य • च ता यथा

''राम खवाच। मग्डनं चिनवेतृ सुख्यं राजा

हादगराजकमा व्यरिकित्रमरेकित सित्रसित्रमतः परम्।

तथारिमित्रमितञ्च विजिगीनाः पुरः स्नृताः । पाथ्यि -या इः स्तृतः पद्यादाक्रन्द्स्तदनन्तरम्। खासाराव-नयो चैवं विकिगी बोच नगड बस् । अरेच विकिशी बोच मध्यमी भूखननरः। बातुयहे संहतवीर्दियहे व्यक्तयोः प्रभुः। भग्डलाह्यक्तिरेतेषास्टासीनो बला-धिकः । अनुयहे संइतानां व्यक्तानां च बंधे प्रभुः"। द्वादश्रदात पु॰दादशिमः रातिमः निर्देत्तः तिवतार्धिद्युः वाच् ममा । दादशदिनसाध्ये शदादशाहनामके वाही-नयागभेदे श्राह्मिस्त्रभेदे स च यागः कात्यायनेनोक्तः "क्योतिष्टोमधर्मा एका इहाद्या इयो सत्यु गद्येनात्" वाला॰ त्री॰ १२ श "द्वाद्याइः सत्रमहीनव" शस्र॰ बच्च विशेषमा इदादशा इस्दिकामा छिपेयुरिति"। "तथा त्योदगरातमा भीरचिति सत्तिक्स दादशाहेन प्रजानामं याजवेदियहीन जिङ्गम्। अखानुकयनप्रयो-जनम्, सत्ने सत्नाताको धर्मी दाहत्वेन प्रवर्तते, खड़ीने चा ची नात्मतः" कर्तः "उत्ता खद्दीनाः इदानीं सत्नाग्य-मिधीयले कर्कः "हादशरात्रादीनि रात्रिसत्राणि" कात्या भौ ०२४।११६ "रात्रिकताचि इति नाम तच् द्वाट-गरावपस्तीनास् पृवेपद्वधानोऽयं बद्धवीचिः एको च्येन चलारिंगदलानि । तल दादगरालं दादगाच एव मत्रात्मकः स च पूर्वसक्त एव ततो द्वादशरात्रादारभ्य एकैकाइर्ड जा चलारिंगहालानानि सलाचि भवनि कर्कः । दाद्शानां रात्रीयां समा॰ दि॰ खच समा। श्ममा कृतास दादशरातिष न॰ "खत ऊर्द्व तिरात दा-दशरातं वा" चात्र ग्ट । ११८।११ "चतः ग्ट ह प्रवेश-

नीव हो माद्र कें लिराल' दाद्यराल' वा नियती नारा॰ दादग रात्रयः साधनकानत्वेन सन्त्रस्य अर्थ आदाच। ४दादगरातिसाध्ये सत्रभेदे एटा॰ पूर्वसूत्रम ।

दाद्यालीचन पु॰दाद्य लोचनान्यस्य। कार्तिकेये विका॰ तस्य भडवज्ञात्वात् तथात्म ।

दाद्यवर्गी स्तो दाद्यानां वर्गाणां मनाचारः मना॰दि॰ ङीप । नीसनग्रतालकोक्ती वर्षकाले यहाणां बल-साधने दादणमिते वर्गे सा च

'चेतं होरा लप्रव्याचाक्रमप्रव्यक्षां येशार्कभागाः सुधीभिः। विद्यातव्या जन्नसंस्थाः गुभानां वर्गाः श्रेष्ठाः पापवर्गां व्यनिष्टाः । व्योजे रवीन्द्रोः सम इन्दरबोहीरे ग्टहाई प्रमित विचिन्ये । द्रेष्काषपाः खे वनवर्त्तनाथासुर्यागपाः सर्चजनेत्द्रनाथाः । योजने पञ्चमांशेशाः कुजाकी ज्याचार्गशः। मुममे व्यत्ययान चेया दाद्यांचाः खभात् स्नृताः। खवीक्रतो व्योम-चरोऽङ्ग्यैनवसङ्ख्य द्रगुणः खरामैः। भन्नो गता-स्तर्भेनगाएनन्द्दिप्द्भागाः . सुयुतात् कियात् सः । एवं द्वाद्यवर्गी द्यात् यज्ञायां वलिद्वते। स्तीच-भिलगुभाः केषाः नीचारिक्र रिखोऽगुभाः। एवं यहायां गुभपापवर्मपङ्क्तिद्वयं वीच्य गुभाधि-कत्वे। दशाफर्ड भावफर्डच वाच्यं ग्रुमं लिन्ह लगुभाधिकले। क्र्रोऽपि सौस्याधिकवर्गेशाली गुभी-गुमखेचरवेत्। सौस्योऽपि पापा-र्शतसीस्यः धिकवर्गयोगाचे होऽतिनिन्दाः खनु पापखेटः। राशी-श्रमिलोइरियुक्रमेण चिन्त्यं तनोरप्यनयैव रीत्या। भावेष सर्वेष्वीप वर्गचन्न विज्ञोन्य तत्तत् फलम्इनी-यस् इति द्वादशवगी।

द्वाद्यवार्षिक ति॰ दांदम वदान अधीषः स्तो मृतो वा उत्तरपद्द्रिः । दाद्य वर्षान् व्याप्य श्वाधीष्टे सत्कत्य-नियोजिते २ स्ते कर्मकरे १ सते खसत्तयाच्यापके बह्महत्यानीदके व्रतभेदे च तच प्रा॰िव॰ दर्शितं यथा तल मनः ' ब्रह्म हा दादशाय्दानि क्यों कला वने वमेत्। भैचाध्याताविशुद्धार्थं कत्वा भविशरोध्वनम् । संबत्ती: "ब्रह्महा तु वनं गत्या वनवामी सटी ध्वजी। वन्यान्येव फनान्यंत्रनु सर्वेकामनिवर्जितः। भिचाधी विचरेद्यामं वन्यौर्यदि न जीवित । चातुर्वेग्यं चरे-द्भौच्यं खट्टाक्री संयतः प्रमान्। भिक्तिवीव समादाय वनं गच्छे त्ततः पुनः | वनवासी स पापातमा सदाकाल